

שיעור הלכה

נושא השבוע

השבוע אנו לומדים את סימן י"ב בקיצור שולחן ערוך. סימן זה מדבר מענייני הכנת הגוף והמקום לתפילה. כשאנחנו קובעים פגישה עם אדם חשוב, כגון פגישה עסקית וכדו', אנו תמיד נראה להתרחץ היטב על מנת שלא נדיף ריחות בלתי נעימים, נתלבש היטב בבגדים משובחים ונקיים מכל רבב. נראה לסדר את עצמינו באופן שלא נראה חס וחלילה כ"שלומפער", ואת הפגישה עצמה נקבע באיזה משרד יוקרתי או במסעדת גורמה.

על אחת כמה וכמה כשאנחנו קובעים פגישה עם מלך מלכי המלכים, הקדוש ברוך הוא בכבודו ובעצמו. נתרחץ כראוי, נתלבש כראוי, ונקבע את הפגישה במקום נקי ויפה.

יתירה מכך, כיון שהקב"ה הוא בוחן כליות ולב, רואה אף מה שבחדרי חדרים, ויודע כל הנסתרות, אנחנו צריכים לנקות גם את פנים גופנו, וכמובן את נפשנו לפני שנגיע לפגישה חשובה זו.

מעשה שהיה ראבינובה קריניצה [מעיינו של הרבי],

מים סגוליים ממעינו של הבעש"ט, הם מים חיים המגיעים ממעמקי האדמה למרגלות הגבעות שמסביב לעיירה מזיבוז בה חי ופעל הצדיק אור שבעת הימים רבי ישראל הבעש"ט אשר נהג לצאת אל מחוץ ליישוב ולמרחבים המוריקים של אותם גבעות עם תלמידיו לשפוך צקון לחשו לפני כסא הכבוד. על סיפור היווצרותו של המעיין מספר תלמידו רבי יעקב יוסף הכהן בעל ה"תולדות יעקב יוסף" מפולנאה:

מנהגו של הבעל שם טוב היה לצאת אל אותם מרחבים ולהתפלל על צאן מרעיתו ועל צרות הכלל והפרט.

המקווה שמימיו מגיעים ממעיין הבעל שם טוב

באחד הימים עת התבודד במקום ביחד עם תלמידו המובהק רבי יעקב יוסף הכהן מפולנאה. התאחרה השעה ועם דמדומי השקיעה נזכר הבעש"ט כי טרם התפלל מנחה. ובבואו ליטול ידיו לפני התפילה נוכח לראות כי אין מים בסביבה. הזמן היה קצר מכדי להגיע למקור מים קרוב, והשעה הלכה והתאחרה. בעל התולדות שעקב אחר רבו סיפר כי ראה את הבעש"ט נופל בפישוט ידיים ורגליים על גבי הקרקע וזועק מקירות לבו בדמעות שליש:

"רבש"ע מבקש אני ממך ומתחנן לפני כסא כבודך, אנא ברחמך הרבים הזמן לי מים לנטילת ידיים לתפילת מנחה, ואם לאו טוב מותי מחיי. שלא אאלץ לעבור חלילה על דברי השולחן ערוך".

בסיימו את תפילתו שבקעה מקירות לבו, רואה הבעש"ט שבמרחק שלש פסיעות ממנו החלו לבצבץ מים חיים מן האדמה... או אז נטל הבעש"ט ידיו וניגש להתפלל תפילת מנחה ולהודות להשם על החסד הגדול שגמל עמו וברא עבורו מעיין שמימיו מפכים עד עצם היום הזה כעדות חיה למסירות נפשו של הבעש"ט על שמירת כל כללי ההלכה. זהו אותו מעיין שמימיו זורמים אל מבנה המקווה הסמוך שמאז היווצרותו ועד היום מהלכים

פינת האקטואליה

- מתי יש חיוב לחגור גארטל?
 - מי שצריך לשירותים, האם מותר לו להתפלל?
 - האם יש חיוב ליטול ידיים לפני התפילה?
 - ההולך בדרך, עד כמה צריך להתאמץ להתפלל במניין?
 - המתפלל ביחידות, היכן יתפלל?
 - במה זוכה מי שמתפלל בבית כנסת?
 - איזה מקום כדאי לקנות בבית הכנסת?
- את החשובות השמעו בשיעור ההלכה לבני התפילה!**

האימרה החסידית

מרן הבעל שם טוב זי"ע אמר: נס גדול הוא כשאדם חי אחר התפילה, ולא יצאה נשמתו מגודל הדביקות.

זיכרון

יהודי 68 יחד עם חוסיין אופאה - נש'א ארצות הכרות, ב'ף ט"ו - האיש הכי צעיר בצ'אט, וכריסופר 1974 - האיש

סיפורי מופת לאלפים אודות סגולותיו הרפואיות בעבר ובהווה, מעיין זה על סגולותיו וסיפור היווצרותו מסופרים מדור לדור אף ע"י התושבים בכפרי הסביבה.

פרשת השבוע שלח - מצוות ציצית

תחום טעמי המצוות קשור קשר בל יינתק לתורת הקבלה והסוד. אין כל אפשרות לחדור חדירה משמעותית ל'יבשת' עלומה זו, ללא ידיעה נרחבת בסודות התורה. יחד עם זאת ניתן לציין רמזים שונים הכלולים במצוה. בכוחן של ידיעות אלו להוסיף הרגשה של נעימות לקיום המצוה, ואף לסייע להתקרבות לה' שציוונו לקיים מצוה זו.

אודות מצוות ציצית נאמר בתורה (במדבר פרק טו, פסוק לט): "והיה לכם לציצית, וראיתם אותנו, וזכרתם את כל מצוות ה', ועשיתם אותם". למצוות ציצית ניתנה סגולה מיוחדת. היא מזכירה את מצוות ה' ומביאה לקיומן.

במניין החוטים, הכריכות והקשרים של הציצית מצויים רמזים לשמו של הקדוש ברוך הוא ולתרי"ג (613) מצוות התורה. "ציצית" בגימטריה היא ת"ר=600, ועוד שמונה חוטים וחמישה קשרים, בסך הכל תרי"ג=613.

יהודי מעוטף בטלית בזמן השואה. (תמונה זו צולמה על ידי חייל נאצי ימ"ש)

החומת הקבוע של מצוות ציצית על לבושנו מזכיר לנו ומחדיר ללבנו באופן תמידי את אהבת התורה ומצוותיה. קיומן של המצוות מביא לטהרת הלב ויוצר מסגרת של חיי קדושה, חיים הגדושים ערכי נצח ומביאים להתקרבות תמידית לה'. דברים אלו נאמרו במפורש בהמשכה של פרשת ציצית בתורה: "וזכרתם את כל מצוות ה', ועשיתם אותם, ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם וכו'. למען תזכרו ועשיתם את כל מצוותי, והייתם קדושים לאלוקיכם."

מובא בספרים העוסקים במצוה זו שאנשים שזכו לקבל דורון ממלך בשר ודם, שחקוק עליו שם המלך, בודאי מתקשטים בו, מתגאים בו, ומראים אותו תמיד. קל וחומר לציצית, הרומזת לשמו של ה', שבוודאי הלובשה צריך לחוש בכבוד הרב שנפל בחלקו ללובשה באופן תמידי.

כאמור, נגענו באפס קצהו של תחום הרמזים הכלולים במצוה זו. עלינו לחוש שכבוד רב מעניקה לנו המצוה, וכי בעזרתה אנו מתקרבים לה' שהינו מקור הברכות ומקור האושר עלי אדמות.

הכי חכט בצולאט.

לפתא האטוס החל
לצלאל אטה, והחלל
לצלאל את האטוס
האנחית, אק היו עט רק
לעשה אנחית.

אופאה אנה, אני הכי
חשוב בצולאט ולכן אני
חייב להציף את אנכי,
לך אנח וקפא.

לנאן אנה, אני הכי חכט
בצולאט ולכן אני חייב
להציף את אנכי, לך
אנח וקפא.

אייטס אנה, אני הכי
צשיר בצולאט ולכן אני
חייב להציף את אנכי,
אק חבל עאתה תצטרק
למות. אק יהודי צחקק
לצלאל ואנה: "כריסטופר
לנאן, הוא אולי האיש
הכי חכט בצולאט, אק יש
לו "אוישע קאפ" באקוט
אנח הוא לך את
הטלית עליו..."

מי אנחנו

עלון זה יוצא לאור על ידי חבורת שיעור הלכה, המתקיים מידי יום במדרשה החסידית קודם תפילת שהרית בשעה 7:30. השיעור נמסר ע"י ר' ניסן משה פודולסקי, מנהל הפנימיה.

המדרשה החסידית מגדלת בחורים יראי ה', אוהבי תורה ואנשי מעשה.

לור קשר

<http://www.mcl.org.il>

nisanpodolsky@gmail.com